

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 76/2015-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 4. februára 2015 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Sergeja Kohuta predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], a [REDACTED], [REDACTED], zastúpených advokátom JUDr. Jozefom Polákom, Advokátska kancelária, Radlinského 1718, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 8 Co 564/2014-115 z 23. septembra 2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] a [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. decembra 2014 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“) a [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“, spolu len „sťažovatelia“) vo veci namietaného porušenia čl. 20 a čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane

ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) . k. 8 Co 564/2014-115 z 23. septembra 2013. Saznosť bola odovzdan na poštovú prepravu 8. decembra 2014.

Zo saznosti vyplýva, že v konaní vedenom Okresným súdom Námestovo (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 5 C 11/2013 sa žalobca [REDACTED] domáha proti sazovateľom ako žalovaným urcenia, e rodinný dom s pozemkami v obci [REDACTED] patri do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a sazovateľky. V rámci konania požiadal žalobca o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by sa sazovateľovi zakázalo nakladať s nehnuteľnosťami tvoriacimi predmet konania vo veci samej. Navrh ododvodnil tým, že 12. mája 2014 mu bolo dorucene uznesenie okresného súdu č. k. 1 P 58/2014-11 z 28. apríla 2014, ktorým bol ustanovený opatrovník pre mal. deti [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] na ich zastupovanie pri uzatvorení darovacej zmluvy medzi sazovateľom ako darcom a maloletými deťmi ako obdarovanymi, ktorej predmetom sú sporné nehnuteľnosti.

Uznesením okresného súdu č. k. 5 C 11/2013-95 zo 4. júna 2014 bol požadovaný zákaz nakladať s nehnuteľnosťami sazovateľovi uložený. Podľa názoru okresného súdu žalobca a sazovateľka rodinný dom, ktorý má byť predmetom daru, za trvania manželstva prestavovali, resp. pristavovali k nemu, pričom v konaní vo veci samej bude potrebné posudiť, i počas trvania manželstva vytvorili spoločnou prácou novú stavbu.

Sazovatelia sa proti uzneseniu okresného súdu odvolali s tým, že tvrdenia žalobcu sú účelové, zavádzajúce a nepravdivé, pričom nie sú preukázané zákonné podmienky na nariadenie predbežného opatrenia (osvedcenie pravdepodobnosti uplatneného nároku a nebezpecenstva bezprostredne hroziacej ujmy). Samotné tvrdenie žalobcu, že je vlastníkom sporných nehnuteľností, nemôže byť dostačujúce na nariadenie predbežného opatrenia. Okrem toho právná úprava umonuje zmenu zápisu vlastnickych vzťahov do katastra nehnuteľností na základe určovacieho výroku súdu aj v prípade, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou zmenou. Nie je splnená ani požiadavka primeranosti vo vzťahu k zabezpečovanému nároku.

Uznesením krajského súdu č. k. 8 Co 564/2014-115 z 23. septembra 2014 bolo uznesenie okresného súdu potvrdené, keďže žalobca osvedčil potrebu navrhovanej dočasnej úpravy, pretože hrozí prevod sporných nehnuteľností bez jeho súhlasu.

Podľa názoru sťažovateľov na strane žalobcov nie je splnená základná podmienka nariadenia predbežného opatrenia, ktorou je osvedčenie základných skutočností nároku.

Sťažovatelia žiadajú vydať tento nález:

„1. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2014-115 zo dňa 23.09.2014 bolo porušené základné právo sťažovateľov podľa čl. 20 Ústavy SR, spočívajúci v práve každého vlastníť majetok, podľa čl. 46 Ústavy SR, spočívajúci v práve na súdnu ochranu na nezávislom a nestrannom súde a základné právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, spočívajúce v práve na spravodlivé súdne konanie.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2014-115 zo dňa 23.09.2014, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Námestovo sp. zn. 5C/11/2013-95 zo dňa 04.06.2014 a vec vracia Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie.

3. Zároveň sťažovatelia žiadajú priznať náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 340,88 € a túto poukázať jeho právnemu zástupcovi na účet(...).“

II.

Z uznesenia krajského súdu č. k. 8 Co 564/2014-115 z 23. septembra 2014 vyplýva, že ním bolo potvrdené uznesenie okresného súdu č. k. 5 C 11/2013-95 zo 4. júna 2014. Podľa názoru krajského súdu nebolo dosiaľ dôkazmi ustálené, či rodinný dom tvoriaci predmet žaloby patrí do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a sťažovateľky. Podanie žaloby bolo v podstate reakciou na to, že sťažovateľka ako úradne vedená výlučná vlastníčka sporných nehnuteľností previedla tieto darovacou zmluvou z 9. augusta 2013 na sťažovateľa (jej otca). V konaní nebolo sporné, že sťažovateľ mieni sporné nehnuteľnosti

previesť na iné osoby. Preto bolo potrebné dospieť k záveru, že bola preukázaná vecná súvislosť medzi požadovaným predbežným opatrením a právnym vzťahom, ktorý je predmetom konania vo veci samej. Žalobca potrebu navrhovanej úpravy osvedčil, lebo mu hrozí dôvodná obava z ujmy, ak by došlo bez jeho súhlasu k prevodu sporných nehnuteľností. Za situácie, keď sa s nehnuteľnosťou (o ktorej žalobca tvrdí, že mu spoluvlastnícky patrí) má ďalej nakladať, treba považovať potrebu dočasnej úpravy pomerov za osvedčenú. Nariadeným predbežným opatrením sa zachová právny pokoj k nehnuteľnosti, a to až do doby vyriešenia sporu.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť v časti, ktorou sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia označených článkov ústavy a dohovoru v konaní vedenom krajským súdom pod sp. zn. 8 Co 564/2014, treba považovať za podanie niekoho zjavne neoprávneného.

Nariadeným predbežným opatrením bol uložený zákaz nakladať so spornými nehnuteľnosťami iba sťažovateľovi. Toto uznesenie neukladá sťažovateľke nijakú povinnosť či obmedzenie. V tomto zmysle sa preto uznesenie jej práv nedotýka. Na tom nič nemení skutočnosť, že sťažovateľka je účastníčkou konania vo veci samej.

Zvyšnú časť sťažnosti treba považovať za zjavne neopodstatnenú.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím štátu orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil navrhovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (m. m. I. ÚS 66/98, I. ÚS 110/02, I. ÚS 88/07).

Podľa konštantnej judikatúry ústavný súd nie je súčasťou systému všeobecných súdov, ale podľa čl. 124 ústavy je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Pri uplatňovaní tejto právomoci ústavný súd nie je oprávnený preskúmavať a posudzovať ani právne názory všeobecného súdu, ani jeho posúdenie skutkovej otázky. Úlohou ústavného súdu totiž nie je zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách. Posúdenie vecí všeobecným súdom sa môže stať predmetom kritiky zo strany ústavného súdu iba v prípade, ak by závery, ktorými sa

všeobecný súd vo svojom rozhodovaní riadil, boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne. O arbitrárnosti (svojevôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu všeobecným súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa tento natoľko odchyľil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam (mutatis mutandis I. ÚS 115/02, I. ÚS 12/05, I. ÚS 352/06).

Podľa názoru ústavného súdu žalobca dostatočným spôsobom osvedčil uplatnený nárok, keďže k prestavbe, resp. prístavbe k spornému domu tvoriacemu výlučné vlastníctvo sťažovateľky (získané darom počas trvania manželstva) došlo počas trvania manželstva a rozhodujúcou otázkou je zrejme právne posúdenie, či vykonanými investíciami vznikla nová vec (nová stavba) alebo došlo len k zveľadeniu stavby už existujúcej. Od posúdenia tejto otázky závisí výsledok sporu. Pokiaľ za tohto stavu uložil okresný súd sťažovateľovi s nehnuteľnosťou nenakladať (keďže sťažovateľ nepopiera úmysel nehnuteľnosť previesť na iné osoby), boli splnené všetky podmienky na nariadenie predbežného opatrenia.

Vzhľadom na dosiaľ uvedené sa závery krajského súdu javia ako dostatočné a presvedčivé. Žiadne známky arbitrárnosti či zjavnej neodôvodnenosti nevykazujú. Okolnosť, že sťažovateľ má odlišný názor, nemôže sama osebe bez ďalšieho znamenať porušenie označených práv.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V [REDACTED]. februára 2015